

Norge, rike.

Norghe < Noreghe < isl. Noregr el. Norðveggr.
Europ. form Norðveggr (jfr ags. Norðweg).
I smns. Norwegs- förlorades -w- o. d. föreg. vokaler
fick ersättn: förläggning. K. dyl. smns. Noregs- förelägg-
ning sig Noregr, men genom inflytande jfr. Norwegr fick man
även Noregr.

A. Kock: Etym. anm.: ar om nord. ord; ANF 24 s. 196.

R.G. 1951